

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24.10.2008, sp. zn. 3 VSOL 125/2008, ECLI:CZ:VSOL:2008:3.VSOL.125.2008.1

Číslo: 23/2010

Právní věta: Přihlášený věřitel může až do přezkoumání jím přihlášené pohledávky, dokud jeho pohledávka není zjištěna nebo účinně popřena, disponovat s výší přihlášené pohledávky spočívající v jejím snížení či zvýšení.

Soud: Vrchní soud v Olomouci

Datum rozhodnutí: 24.10.2008

Spisová značka: 3 VSOL 125/2008

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přezkoumání pohledávky

Předpisy: § 129 předpisu č. 182/2006Sb.
§ 136 předpisu č. 182/2006Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

K r a j s k ý s o u d v Ostravě rozhodl usnesením tak, že k nově vyčíslené přihlášce pohledávky č. 28 ve výši 478 320 Kč věřitele č. 13 Finančního úřadu Ostrava III. se nepřihlíží a tato přihláška se odmítá. Toto své rozhodnutí odůvodnil především tím, že toto vyčíslení odhadnuté pohledávky bylo podáno po 30denní lhůtě k přihlášení pohledávek určené rozhodnutím insolvenčního soudu o úpadku ze dne 27. 5. 2008. Poslední den lhůty připadl na 26. 6. 2008, a proto insolvenční soud podle ustanovení § 185 insolvenčního zákona (dále jen IZ) rozhodl, že se k přihlášce nepřihlíží a tato se odmítá.

Proti tomuto usnesení podal včas odvolání věřitel Finanční úřad Ostrava III.. Odůvodnil je především tím, že odmítnuté podání není přihláškou pohledávky ve smyslu insolvenčního zákona, ale jedná se o vyčíslení již včas podané přihlášky, která původně zněla na 10 000 Kč a poté, co insolvenční správce obdržel podklady, byla upřesněna na částku 478 320 Kč. Protiprávnost usnesení soudu prvního stupně spatřuje odvolatel v tom, že mu byla krácena jeho práva vyplývající z ustanovení § 192 odst. 2 IZ. Navrhoval proto, aby odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně zrušil.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., v platném znění se pro insolvenční řízení a incidenční spory použijí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení.

V r c h n í s o u d v Olomouci usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že nově vyčíslená pohledávka se neodmítá.

Z o d ů v o d n ě n í :

Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí soudu prvního stupně bez nařízení jednání (§ 94 odst. 2, písm. c/ IZ) a rovněž tak přezkoumal i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 206, § 212, § 212a o. s. ř.). Poté dospěl k závěru, že je odvolání věřitele důvodné.

Z obsahu předloženého spisu ve vztahu k napadenému rozhodnutí soudu prvního stupně vyplývá, že usnesením Krajského soudu v Ostravě, č. j. KSOS 22 INS 1796/2008 byl na majetek dlužníka VOZNÍK, s. r. o., prohlášen konkurs. Usnesení bylo v insolvenčním rejstříku zveřejněno 27. 5. 2008 v 11:41 hodin a věřitelé v něm mimo jiné byli vyzváni, aby dosud nepřihlášené pohledávky přihlásili do 30dnů ode dne zveřejnění tohoto usnesení v insolvenčním rejstříku. Dne 25. 6. 2008 přihlásil Finanční úřad Ostrava III. své pohledávky a pod číslem pohledávky 28 i pohledávku ve výši 10 000 Kč, jako předpokládané daňové nedoplatky na dani z příjmu právnických osob za rok 2007. Tato přihláška byla v insolvenčním rejstříku zveřejněna dne 27. 6. 2008 ve 14:07 hodin. Dne 18. 7. 2008 bylo insolvenčnímu soudu doručeno podání, označené jako vyčíslení odhadnuté pohledávky ze dne 16. 7. 2008, kterým věřitel – odvolatel upřesňuje výši své pohledávky č. 28 na částku 478 320 Kč. Důvodem je skutečnost, že insolvenční správce podal daňové přiznání k dani z příjmu právnických osob, ve kterém přiznal daň právě v této výši. Toto vyčíslení pohledávky bylo v insolvenčním rejstříku zveřejněno dne 22. 7. 2008 ve 12:48 hodin. Dne 22. 7. 2008 od 9:00 do 9:40 hodin proběhlo u insolvenčního soudu přezkumné jednání a schůze věřitelů. Při tomto jednání byla mimo jiné zjištěna i pohledávka odvolatele č. 28 ve výši 10 000 Kč. Poté soud prvního stupně rozhodl napadeným usnesením, které odůvodnil tak, jak je uvedeno výše.

Podle ustanovení § 136 odst. 2, písm. d) IZ insolvenční soud v rozhodnutí o úpadku vyzve věřitele, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky, aby tak učinili ve stanovené lhůtě a poučí je o následcích jejího zmeškání. Podle odst. 3 téhož ustanovení lhůta k přihlášení pohledávek, stanovená v rozhodnutí, nesmí být kratší 30dnů a delší dvou měsíců.

Podle ustanovení § 192 odst. 2 IZ věřitel může až do přezkoumání jím přihlášené pohledávky, dokud jeho pohledávka není zjištěna nebo účinně popřena, měnit důvod vzniku přihlašované pohledávky, její výši nebo pořadí. Jestliže v důsledku této změny není možné přezkoumat přihlášenou pohledávku při nařízeném přezkumném jednání, nařídí insolvenční soud zvláštní přezkumné jednání. Věřitel je však povinen uhradit ostatním věřitelům na jejich žádost náklady, které jim vznikly v souvislosti s jejich účastí na zvláštním přezkumném jednání.

Z výše uvedených skutečností vyplývá, že v tomto případě věřitel – Finanční úřad Ostrava III. včas přihlásil své pohledávky, mezi kterými byla i pohledávka č. 28 ve výši 10 000 Kč, přičemž již v této přihlášce uvedl, že se jedná o předpokládané daňové nedoplatky. Ještě předtím, než došlo k přezkoumání jím přihlášené pohledávky, tedy v době, kdy jeho pohledávka ještě nebyla ani zjištěna, ani účinně popřena, změnil věřitel výši této pohledávky na částku 478 320 Kč, a to podáním, které bylo insolvenčnímu soudu doručeno 18. 7. 2008, tedy před přezkumným jednáním dne 22. 7. 2008. Okolnost, že toto vyčíslení pohledávky bylo v insolvenčním rejstříku zveřejněno až po přezkumném jednání na této skutečnosti nic nemění, neboť je podstatné, kdy se toto „vyčíslení“ dostalo do moci soudu a nikoliv to, kdy soud toto zveřejnil v insolvenčním rejstříku. Věřitel zde nemůže nést důsledky toho, že ke zveřejnění v insolvenčním rejstříku došlo až po 4 dnech od okamžiku, kdy soud měl podání k dispozici. V kontextu s tím potom nemá význam ani to, že odvolatel při přezkumném jednání uvedl, že se svou přihláškou již nehodlá disponovat. Oprávněně totiž musel vycházet z toho, že insolvenční soud již má jeho „vyčíslení“ k dispozici a bere je v úvahu.

Odvolací soud se neztotožnil s názorem insolvenční správkyně, že je vyloučena změna výše přihlášené pohledávky směrem nahoru. Paragraf 192 odst. 2 IZ vymezuje pouze nejzazší okamžik, ke kterému může přihlášený věřitel měnit důvod vzniku, výši a pořadí přihlášené pohledávky, ale žádným způsobem neurčuje, jak je možno měnit výši takové pohledávky. Zákon tak dispoziční právo věřitele v tomto směru nijak neomezuje a je pouze na jeho vůli (při splnění ostatních zákonných podmínek), jak s přihlášenou pohledávkou disponuje a zda její výši mění směrem nahoru či dolů.

Z výše uvedeného je proto nutno učinit závěr, že odvolatel v tomto případě postupoval v souladu s ustanovením § 192 odst. 2 IZ, neboť zcela evidentně nepodal novou přihlášku pohledávky, ale pouze, u již přihlášené pohledávky, změnil její výši. Soud prvního stupně tak pochybil, pokud tuto změnu výše přihlášené pohledávky považoval za pohledávku novou a tuto jako opožděnou odmítl.

S ohledem na shora uvedené proto odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně změnil a rozhodl tak, že se toto „vyčíslení“ pohledávky neodmítá (§ 220 odst. 3 o. s. ř.).